

Jak jsem na facebooku viděl pozvánku na koncert Žambochů a Disneybandu, bylo mi jasné, že páteční večer bude patřit do kategorie "fajnový". Svojkov jsem si sice matně vybavoval jen z vandru asi před 10 lety, ale CD obou kapel se nám doma točí hodně často a těch pár kilometrů rozhodně stojí za to vidět je naživo. No, a když už máme volno v autě, obvolal jsem pár známých, jestli si nechtějí udělat fajn večer. Už klid zimní vesnice, nasvícený kostelík, to, že nás u vchodu do minisálu přezuli do bačkor a ani nechtěli platit za svažák, nás potěšilo. A i když to asi není správná formulace ani záměr, byl to i dobrý marketingový tah, protože o to víc jsme hodili do kasičky na dobrovolné vstupné. Prostě, když netlačíte na pilu, neproděláte. Po milém úvodu Kuby Horáka už patřilo improvizované podium

Disneybandu

. Vzhledem k tomu, v kolika formacích a na kolika akcích jsem jejich zpěvačku poslední dobou viděl, je to buď nadpřirozená bytost, nebo musí být klonovaná. To se přece nedá stíhat. Ale proti klonování takových muzikantek vůbec nic nemám. Pohodové uvádění Martina Kadlece, výborný zpěv a hra na flétnu Aničky Drábkové a s Martinovou kytarou parádně sehraná i basa Marka Štulíra. To všechno v pěkně propracovaných aranžích, kdy jsem měl pocit, že na podiu je nejméně o jednoho hráče navíc. Energie je v jejich hudbě na rozdávání a pro mě rozhodně zajímavá témata v textech. Poslední písnička byla horká novinka a myslím, že se můžeme na nové písničky právem těšit. Snad jen škoda, že při kvalitě jeho textů nebylo Martinovi při zpěvu vždy úplně rozumět.

Anděly ověnčení i na svých cestách hlídání

Žamboši

dali jak mého oblíbeného

Joea z Ikárie

,

Dřevorubeckou

, nebo

Svobodě

, tak i svoje nové písničky z chystaného alba. Tady pak zvlášť, když Honza zapojil do hry všechny svoje krabičky, to vypadalo, že ze Vsetína přijela celá filharmonie. K tomu citlivě zahrané bicí Jury Nedavašky a poctivý akordeon i vokál Staňky, ale hlavně příběhy tak opravdově napsané, že je člověk neposlouchá, ale prožívá.

Takhle maloformátové koncerty jsou přesně podle mého gusta. Zvuk by mohl být lepší, ale zase ten kontakt a pohoda. A na posmutnělou otázku Honzy Žambocha, jestli se tady cítíme opravdu svobodní, musím říct, že pamatuju horší doby a líp je dneska i kvůli jeho písničkám a někomu, kdo takové setkání zorganizuje.